

Advies

Aan De gemeenteraad

Van Commissie behandeling bezwaarschriften

Datum 6 december 2021

Onderwerp

Bij besluit van 8 juli 2021, verzonden op 9 juli 2021, heeft de gemeenteraad van Roermond (hierna: de raad) besloten het verzoek om herziening van het bestemmingsplan "Binnenstad Roermond" af te wijzen.

Tegen dit besluit heeft de heer J.B. van de Berg, woonachtig op het adres Schuitenbergh 77 te Roermond, (hierna: bezwaarmaker) bij brief van 16 augustus 2021, eveneens ontvangen op 16 augustus 2021, een bezwaarschrift ingediend.

Overeenkomstig de Verordening behandeling bezwaarschriften Roermond 2018 is het bezwaarschrift ter advisering in handen gesteld van de algemene kamer van de Commissie behandeling bezwaarschriften (hierna: de commissie).

Adviescommissie

De commissie bestaande uit de heer mr. L.M.A. Schrieder (voorzitter), de heer mr. A.S.J.M. Jeurissen en de heer mr. R.T.B. Drummen (commissieleden), komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift en na kennisneming van de overige op de zaak betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Ontvankelijkheid

Het besluit van 8 juli 2021 is door verzending daarvan op 9 juli 2021 bekendgemaakt. Hiertegen kon ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) een bezwaarschrift worden ingediend gedurende zes weken, derhalve tot 21 augustus 2021. Het bezwaarschrift is ontvangen op 16 augustus 2021 en daarmee tijdig ingediend.

Ten aanzien van het gestelde in het verweerschrift over de niet-ontvankelijkheid van het aanvullende bezwaarschrift, overweegt de commissie als volgt. Ingevolge artikel 7:4 lid 1 van de Awb kunnen belanghebbenden tot tien dagen voor het horen nadere stukken indienen. Gelet op het feit dat de aanvullende gronden van bezwaar zijn ontvangen op 6 september 2021 kan de commissie niet anders dan concluderen dat bezwaarmaker lopende de bezwaarprocedure zijn gronden van bezwaar tijdig heeft aangevuld. Het feit dat er geen hoorzitting heeft plaatsgevonden, doet hier niets aan af. De commissie merkt voorts op dat de raad niet in zijn verweermogelijkheden is geschaad, nu in het verweerschrift inhoudelijk hierop is gereageerd (subsidiar). De commissie is van oordeel dat de aanvullende bezwaargronden ontvankelijk zijn.

De bezwaarschriften bevatten talrijke bezwaargronden, verzoeken om schadevergoeding, kostenvergoedingen en wrakingsverzoeken. Voor wat betreft de wrakingsverzoeken en de verzoeken om schadevergoeding en kostenvergoeding wordt geconstateerd dat dit verzoeken betreft welke geen

betrekking hebben op het besluit van de raad van 8 juli 2021. Deze verzoeken worden in deze procedure buiten beschouwing gelaten.

Bezwaarmaker kan als belanghebbende worden beschouwd. Nu ook overigens aan alle wettelijke voorschriften is voldaan, concludeert de commissie dat er geen gronden aanwezig zijn om het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren.

Nadere stukken

Partijen zijn overeenkomstig artikel 7:4 van de Awb in de gelegenheid gesteld nadere stukken in te dienen. Van de zijde van het college is op voorhand een verweerschrift overgelegd.

Hoorzitting

Bezwaarmaker heeft aangegeven dat hij geen gebruik wenst te maken van zijn recht om te worden gehoord. Gelet op artikel 7:3 onder c van de Awb is daarom afgezien van het houden van een hoorzitting. Bezwaarmaker is op zijn verzoek, bij brief van 28 september 2021, in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken na verzending van die brief, schriftelijk te reageren op het verweerschrift van het college. De reactie van bezwaarmaker is ontvangen op 8 oktober 2021 en daarmee tijdig ingediend.

Bezwaren

De bezwaren kunnen als volgt worden samengevat:

- Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen de afwijzing van de aanvraag voor het herzien van het bestemmingsplan c.q. vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor de woontoren aan de Schuitenberg;
- Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen het verlenen van een mandaat aan het college om een besluit tot afwijzing van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan te nemen (artikel 3.9 Wet op de ruimtelijke ordening, hierna Wro);
- Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen het concept-raadsbesluit tot het afwijzen van het verzoek van bezwaarmaker;
- Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen het concept-besluit tot het verlenen van een mandaat aan het college om een besluit tot afwijzing van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan (artikel 3.9 Wro) te nemen;
- Bezwaarmaker maakt bezwaar tegen het advies van de Commissie Ruimte van 23 juni 2021;
- Bezwaarmaker verzoekt in aanvulling op het eerdere verzoek van 14 april 2020 om nadere regels in het bestemmingsplan op te nemen voor wat betreft de woontoren aan de Schuitenberg te Roermond;
- Bezwaarmaker vindt dat de gemeente Roermond partijdig is/schijnt bij het afwijzen van zijn verzoek tot vaststelling van een nieuw bestemmingsplan;
- Bezwaarmaker verzoekt om het bestreden besluit exceptief en expliciet te toetsen;

In het aanvullende bezwaarschrift van 5 september 2021, ontvangen op 6 september 2021, vult bezwaarmaker als volgt de gronden aan:

- De termijn die is genoemd in de uitspraak van de Afdeling van 28 april 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:923) is overschreden en bezwaarmaker stelt het college met terugwerkende kracht in gebreke.
- Bezwaarmaker verzoekt om exceptieve toetsing van het mandaatbesluit;
- Bezwaarmaker vindt dat het mandaatbesluit onrechtmatig is;

- Bezwaarmaker vindt dat het besluit tot afwijzing van zijn verzoek tot herziening van het bestemmingsplan “Binnenstad Roermond” onrechtmatig is, omdat het college niet bevoegd is om een gemandateerd besluit te nemen.

Beoordeling en advies

Nu het bezwaarschrift ontvankelijk is, dient op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats te vinden.

De commissie constateert daartoe als volgt.

Bij brief van 14 april 2020 diende bezwaarmaker een verzoek in bij de raad om een nieuw bestemmingsplan vast te stellen c.q. het vigerende bestemmingsplan te herzien voor de woontoren aan de Schuitenberg te Roermond. In dit nieuwe bestemmingsplan moeten toelatingscriteria worden opgenomen waaraan de bewoners van de woontoren moeten voldoen om op die manier een goed woon- en leefklimaat te waarborgen voor de bewoners van de woontoren.

Op 8 juli 2020 heeft de gemeenteraad besloten om het verzoek af te wijzen.

De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of het besluit strekkende tot afwijzing van de herziening van het bestemmingsplan op goede gronden is genomen.

Overwegingen over de totstandkoming

Alvorens de commissie wenst in te gaan op alle ingediende bezwaargronden, wenst de commissie in het algemeen een oordeel te geven over de totstandkoming van het bestreden besluit.

Bij de vaststelling van een nieuw bestemmingsplan dient de raad bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht (artikel 3.1 Wro). De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. Bij de vaststelling van het onderhavige bestemmingsplan heeft de raad de aanwezigheid van reguliere woningen op het adres Schuitenberg 87 te Roermond passend geacht.

De inhoudelijke afwegingen terzake de goede ruimtelijke ordening en het woon- en leefklimaat zijn in het kader van de besluitvorming op de aanvraag voor het herzien van het vigerende bestemmingsplan wederom gemaakt. Volgens vaste rechtspraak is het niet mogelijk om in een bestemmingsplan of omgevingsvergunning voorwaarden op te nemen over de doelgroep die een woning mag gebruiken (zie ECLI:NL:RVS:2016:704). Dit zou leiden tot een niet-ruimtelijk relevant onderscheid, hetgeen in strijd is met artikel 3.1 Wro. Naar het oordeel van de commissie kan alleen al om deze reden het verzoek tot wijzigen van het bestemmingsplan niet gehonoreerd worden.

Voorts merkt de commissie op dat niet is gebleken van een onaanvaardbare aantasting van het woon- en leefklimaat als gevolg van andere woningen in zijn omgeving.

Gelet op het vorenstaande is de commissie van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen. Anders dan bezwaarmaker stelt, is de commissie van oordeel dat bezwaarmaker geen feiten of omstandigheden heeft aangevoerd die de commissie tot een ander oordeel doet komen.

Overwegingen over de mandatering

Besluiten in de zin van artikel 1:3 van de Awb vallen uiteen in beschikkingen en besluiten van algemene strekking. Een besluit is een beschikking als het is bedoeld voor één persoon of een

beperkte groep personen. Indien een besluit niet is bedoeld voor één persoon of een beperkte groep personen is het een besluit van algemene strekking (een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel). Het verlenen van mandaat door de raad aan het college om besluiten tot afwijzing van aanvragen tot vaststelling van een bestemmingsplan (artikel 3.9 Wro) te mogen nemen is een besluit van algemene strekking. Het geldt immers voor alle besluiten tot afwijzing van aanvragen tot vaststelling van een bestemmingsplan en niet slechts om een individueel geval. Artikel 10:3 van de Awb verzet zich overigens niet tegen de mandatering van de bevoegdheid tot het afwijzen van een verzoek tot herziening van een bestemmingsplan.

Artikel 8:3 lid 1 van de Awb bepaalt dat er geen beroep kan worden ingesteld tegen een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel (een besluit van algemene strekking). Dit betekent dat er tegen de genoemde mandaatverlening geen beroep kan worden ingesteld. Volgens artikel 8:3 lid 1 Awb gelezen in samenhang met artikel 7:1 Awb staat er geen bezwaar open tegen een besluit van algemene strekking. Dit betekent dat tegen de door bezwaarmaker bedoelde mandaatverlening geen bezwaar kan worden gemaakt. De commissie volgt hierin dan ook het oordeel van de raad dat deze grond van bezwaar niet-ontvankelijk is.

Overwegingen over het bezwaar tegen het concept-besluit

De commissie overweegt dat een concept-besluit geen besluit is in de zin van de Awb, omdat het geen schriftelijke beslissing inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling is als genoemd in artikel 1:3 lid 1 van de Awb. Een concept-besluit kan nog wijzigen omdat het bestuursorgaan het besluit nog niet heeft genomen. Dit maakt dat er nog geen sprake is van een besluit in de zin van de Awb. Artikel 8:1 Awb in samenhang met artikel 7:1 van de Awb bepaalt dat er geen rechtsmiddelen tegen een concept-besluit kunnen worden aangewend. De commissie acht het bezwaar op dit onderdeel niet-ontvankelijk.

Overwegingen over het bezwaar tegen het advies van de Commissie Ruimte

De commissie volgt voorts het oordeel van de raad dat een advies niet is gericht op een publiekrechtelijke rechtshandeling en dat de Commissie Ruimte geen bestuursorgaan is als in artikel 1:1 van de Awb. Dit maakt dat een advies van de Commissie Ruimte geen besluit is in de zin van de Awb. Artikel 8:1 in samenhang met artikel 7:1 van de Awb bepaalt dat er geen rechtsmiddelen kunnen worden aangewend tegen het advies van de Commissie Ruimte. Dit onderdeel van bezwaar acht de commissie niet-ontvankelijk.

Overige overwegingen

In zoverre bezwaarmaker met zijn opmerking over de partijdigheid bedoelt te stellen dat er sprake is van vooringenomenheid als bedoeld in artikel 2:4 van de Awb merkt de commissie op dat haar niet is gebleken dat respectievelijk de raad en het college zich niet op objectieve en onpartijdige wijze van haar taken heeft gekweten.

Ten aanzien van de overige gronden van bezwaar verwijst de commissie naar hetgeen daarover is opgenomen in het verweerschrift. De commissie schaaft zich derhalve achter deze inhoudelijke weerlegging van de bezwaargronden, waarbij zij verder verwijst naar de inhoud hiervan.

Advies

Gelet op het vorenstaande adviseert de commissie:

1. Het bezwaarschrift voor zover het is gericht tegen het besluit tot afwijzing van het verzoek tot herziening van het bestemmingsplan ontvankelijk maar ongegrond te verklaren;
2. Het bezwaar voor zover het is gericht tegen het mandateringsbesluit, de beide concept-besluiten en het advies van de Commissie Ruimte niet-ontvankelijk te verklaren;

3. Het bestreden besluit als bedoeld onder punt 1 in stand te laten.

Roermond, 6 december 2021

De commissie behandeling bezwaarschriften,
De voorzitter,

De secretaris,

Mr. L.M.A. Schrieder

Mw. mr. H. Van Loo

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L.M.A. Schrieder', with a long horizontal stroke extending to the right.A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'H. Van Loo', with a large loop and a long horizontal stroke extending to the left.

uw nummer

uw datum 16 augustus 2021

Commissie behandeling bezwaarschriften

ons nummer 115402-2021

onze datum 20 september 2021
verzonden

inlichtingen bij J. Schrijnemaekers
cluster VTH
doorkiesnr. 0475 - 35 9490

bijlage(n) -
betreffende Verweer bezwaarschrift tegen de afwijzing van het verzoek om herziening bestemmingsplan 'Binnenstad Roermond'

Geachte voorzitter, leden van de commissie,

Bij brief van 16 augustus 2021 heeft de heer J.B. van de Berg (hierna: bezwaarmaker) bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van zijn verzoek om herziening van bestemmingsplan 'Binnenstad Roermond'.

Voorgeschiedenis

- Op 21 mei 2019 heeft bezwaarmaker een handhavingsverzoek ingediend, omdat hij overlast ondervindt van het springen op de vloer door zijn bovenbuurman. Dit is volgens bezwaarmaker te wijten aan een tic van zijn bovenbuurman. Het handhavingsverzoek is door het college van burgemeester en wethouders van Roermond (hierna: het college) op 26 augustus, verzonden op 5 september 2019, afgewezen.
- Bezwaarmaker heeft hiertegen op 14 oktober 2019 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 10 maart 2020 is besloten het bezwaar ongegrond te verklaren.
- Op 14 april 2020 heeft bezwaarmaker beroep ingesteld bij de Rechtbank Limburg tegen de beslissing op bezwaar. In zijn beroepschrift vraagt hij ook om herziening van het bestemmingsplan 'Binnenstad Roermond'. Bezwaarmaker wil dat het bestemmingsplan wordt herzien c.q. een postzegelbestemmingsplan wordt vastgesteld voor wat betreft de woontoren aan de Schuitenbergh, waar verzoeker en de bedoelde buurman woonachtig zijn. De wens van bezwaarmaker is om in het bestemmingsplan criteria op te nemen waar de bewoners van de woontoren aan moeten voldoen zodat een goed woon- en leefklimaat in de woontoren wordt gewaarborgd. Hierbij hoopt bezwaarmaker dat zijn bovenbuurman gedwongen kan worden te verhuizen, omdat hij niet aan deze criteria zal voldoen. Bij overtreding van deze criteria kan het college dan worden verzocht om handhavend op te treden.

De aanvraag tot herziening van het bestemmingsplan is opgenomen in het beroepschrift van bezwaarmaker. In dit beroepschrift lopen beroepsgronden, verzoeken en vordering door elkaar heen. Het beroepschrift is aangemerkt als beroepschrift tegen de afwijzing van het handhavingsverzoek en daarom is geen vervolg gegeven aan het verzoek tot herziening van het bestemmingsplan. Omdat bezwaarmaker vond dat er niet tijdig op zijn verzoek werd

beslist, heeft hij een ingebrekestelling ingediend en beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak bij de Raad van State (hierna: de Afdeling).

- Op 28 april 2021 heeft de Afdeling geoordeeld dat het verzoek van bezwaarmaker tot herziening van het bestemmingsplan dient te worden aangemerkt als een aanvraag en de gemeenteraad een termijn gesteld waarbinnen alsnog een besluit dient te worden genomen op de aanvraag van bezwaarmaker.
- Op 8 juli 2021 heeft de gemeenteraad besloten het verzoek van bezwaarmaker tot herziening van het van het bestemmingsplan 'Binnenstad Roermond' af te wijzen. Tevens is er besloten op de ingebrekestelling van bezwaarmaker en is een dwangsom van €1.442,- aan hem toegekend.
- Op 16 juli 2021 heeft de Rechtbank Limburg uitspraak gedaan op het beroepschrift van 14 april 2020. Het overgrote deel van de beroepsgronden is ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft bezwaarde hoger beroep ingesteld bij de Afdeling.
- Op 16 augustus 2021 heeft bezwaarmaker een bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van de gemeenteraad van 8 juli 2021, waarbij in het bezwaarschrift tevens een wrakingsverzoek en verzoeken voor vergoeding van kosten, onkosten, schade en nadeelcompensatie zijn opgenomen.
- Bij brief van 5 september 2021, ontvangen op 6 september 2021, heeft bezwaarmaker een aanvullend bezwaarschrift toegestuurd.

Ontvankelijkheid

Het besluit waartegen het bezwaar is gericht, is verzonden op 9 juli 2021 en door deze toezending bekend gemaakt. Tegen dit besluit kon tot uiterlijk zes weken na de dag dat dit bekend is gemaakt op grond van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) bewaar worden ingediend. De termijn voor het indienen van bezwaar liep derhalve tot 21 augustus 2021. Het bezwaarschrift is op 16 augustus 2021 ontvangen en dus tijdig ingediend. Het bezwaarschrift voldoet ook aan de overige wettelijk eisen (artikel 6:5 Awb) en is daarom ontvankelijk. Echter, het document van 16 augustus 2021 waarin het bezwaarschrift is opgenomen, bestaat uit een wirwar van bezwaargronden, verzoeken om schadevergoeding/kostenvergoeding en wrakingsverzoeken. Voor wat betreft de wrakingsverzoeken en de verzoeken om schadevergoeding/kostenvergoeding wordt geconstateerd dat dit nieuwe verzoeken betreft welke geen betrekking hebben op het besluit van de gemeenteraad van 8 juli 2021. Op deze verzoeken zal een apart besluit worden genomen en zullen buiten deze bezwaarprocedure worden gelaten.

Het aanvullende bezwaarschrift is na het aflopen van de bezwaartermijn ingediend, waardoor nieuw aangevoerde bezwaargronden niet-ontvankelijk zijn.

Gronden bezwaar

De brief van 16 augustus 2021 van bezwaarmaker bestaat uit 114 paragrafen. De voor deze bezwaarprocedure relevante paragrafen zijn:

- 16, 17, 18, 19 en 20: hier wordt vermeld waartegen bezwaar wordt gemaakt.
- 27 en 28: bezwaarmaker geeft aan wat zijn verzoek tot herziening van het bestemmingsplan is, waarbij zijn verzoek iets afwijkt van zijn oorspronkelijke verzoek, maar de beide verzoeken in elkaars verlengde liggen en veel overeenkomsten hebben. Dit verzoek zal daarom niet als nieuw verzoek worden behandeld, maar worden beschouwd als aanvulling op het oorspronkelijke verzoek en worden meegenomen in de onderhavige bezwaarprocedure, te meer het aangepaste verzoek niet leidt tot een andere uitkomst dan het oorspronkelijke

verzoek en de motivering van de afwijzing van het oorspronkelijke verzoek ook van toepassing is op het aangevulde verzoek.

- 34: vermeende partijdigheid van de gemeente Roermond.
- 58/59: het verzoek om exceptief te toetsen.
- 62 t/m 71: dit betreft een verzoek om geen hoorzitting te houden, maar alleen schriftelijk te reageren.
- 73 t/m 110: dit vormt de motivering van het bezwaar.

Op grond van het bovenstaande wordt uitgegaan van de volgende bezwaargronden:

1. Bezwaarde maakt bezwaar tegen de afwijzing van de aanvraag voor het herzien van het bestemmingsplan c.q. vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor de woontoren aan de Schuitenbergh.
2. Bezwaarde maakt bezwaar tegen het verlenen van een mandaat aan het college om een besluit tot afwijzing van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan (artikel 3.9 Wro) te nemen.
3. Bezwaarde maakt bezwaar tegen het concept-raadsbesluit tot het afwijzen van het verzoek van bezwaarmaker.
4. Bezwaarde maakt bezwaar tegen het concept-besluit tot het verlenen van een mandaat aan het college om een besluit tot afwijzing van een aanvraag tot vaststelling van een bestemmingsplan (artikel 3.9 Wro) te nemen.
5. Bezwaarde maakt bezwaar tegen het advies van de Commissie Ruimte van 23 juni 2021.
6. Bezwaarde verzoekt in aanvulling op het eerdere verzoek van 14 april 2020 om nadere regels in het bestemmingsplan op te nemen voor wat betreft de woontoren aan de Schuitenbergh te Roermond.
7. Bezwaarmaker vindt dat (het lijkt of) de gemeente Roermond partijdig is bij het afwijzen van zijn verzoek tot vaststelling van een nieuw bestemmingsplan (zie 77/80).
8. Bezwaarde verzoekt om het bestreden besluit exceptief en expliciet te toetsen.
9. Bezwaarmaker verzoekt om in onderhavige bezwaarprocedure geen hoorzitting te houden, maar om alleen schriftelijk op elkaar te reageren.

Tenslotte wordt vastgesteld dat er geen bezwaar is ingediend tegen de aan bezwaarmaker toegekende dwangsom.

In het aanvullend bezwaarschrift wordt uitgegaan van de volgende bezwaargronden:

10. De termijn die is genoemd in de uitspraak van de Afdeling van 28 april 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:923) is overschreden en bezwaarmaker stelt het college met terugwerkende kracht in gebreke.
11. Verzocht wordt om exceptieve toetsing van het mandaatbesluit.
12. Bezwaarmaker vindt dat het mandaatbesluit onrechtmatig is.
13. Bezwaarmaker vindt dat het besluit tot afwijzing van zijn verzoek tot herziening van bestemmingsplan 'Binnenstad Roermond' onrechtmatig is, omdat het college niet bevoegd is om een gemandateerd besluit te nemen.

Verweer

In het onderstaande zal verweer worden gevoerd waarbij de nummering van het verweer correspondeert met de bovenstaande nummering van de bezwaargronden. Het raadsvoorstel en het raadsbesluit samen worden aangeduid als "het bestreden besluit".

1. Allereerst geeft bezwaarmaker aan (paragrafen 76 t/m 80) dat de motivering van het bestreden besluit onzorgvuldig en vooringenomen is. Echter, het blijft bij het weergeven van het standpunt van bezwaarmaker zonder een nadere onderbouwing waarom er sprake is van vooringenomenheid en wat er onzorgvuldig is. Daarbij geeft bezwaarmaker in paragraaf 78 zelf de uitspraken van de Afdeling weer waarop het standpunt van de gemeenteraad is gebaseerd. De Afdeling beschouwen wij als een onafhankelijke instantie, waardoor het volgen van de redeneringen van de Afdeling, zoals de gemeenteraad heeft gedaan, niet vooringenomen is en ook niet onzorgvuldig zal zijn. Dit is anders als er doelbewust tegen de vaste jurisprudentie zou worden ingegaan: dan zou vooringenomenheid/onzorgvuldigheid aan de gemeenteraad kunnen worden verweten, maar daar is in casu dus geen sprake van.
 Vervolgens wordt in de paragrafen 82 en 83 aangegeven dat het er niet om gaat wie er in een woning wonen, maar hoe er gewoond wordt. Hoe een woning bewoond moet worden staat echter net als wie er in een woning mogen wonen, niet omschreven in een bestemmingsplan. Dit omdat het ruimtelijk niet relevant is. Het gaat er om dat een woning wordt gebruikt om te wonen, maar hoe bijvoorbeeld de woning is ingericht of de woning bewoond wordt, is daarbij niet relevant. In paragraaf 84 wordt een uitspraak van de Afdeling aangehaald over de situering van een bouwwerk, waarbij in de daaropvolgende paragrafen een conclusie wordt verbonden aan de aangehaalde uitspraak. De situering in de aangehaalde uitspraak gaat echter over een stedenbouwkundige afweging, terwijl het in deze bezwaarzaak gaat om het gebruik van een woning (de woontoren is immers al gebouwd, waardoor stedenbouwkundige argumenten niet meer relevant zijn). Bezwaarmaker lijkt de aangehaalde uitspraak verkeerd te interpreteren en komt daardoor tot een conclusie die niet strookt met de aangehaalde uitspraak.

Voor het perceel Schuitenbergh 87 geldt het bestemmingsplan Binnenstad Roermond, met de (enkel)bestemming Centrum - 2. Binnen deze bestemming zijn onder meer woondoeleinden toegestaan. Dat betekent dat in het appartement Schuitenbergh 87 mag worden gewoond. Dit wordt door bezwaarmaker ook erkend.

Boven het appartement van bezwaarmaker is over drie verdiepingen het Aut-Hoes gevestigd, met woonvoorzieningen voor en door autistische (jong)volwassenen. Deze personen ontvangen gedurende 1 uur per week individuele begeleiding en 2 uur per week groepsbegeleiding. Zij leven zodoende zelfstandig en dat is in lijn met de functie woondoeleinden, waardoor er geen strijd is met het bestemmingsplan "Binnenstad Roermond". Het begrip woondoeleinden is overigens niet gedefinieerd in het bestemmingsplan, maar het zelfstandig wonen met 3 uur begeleiding per week wordt aangemerkt als passend binnen woondoeleinden, omdat de nadruk ligt op de woonfunctie en niet op "zorg". Er kan daardoor niet handhavend worden opgetreden wegens strijd met het bestemmingsplan. Bezwaarmaker betwist dat het wonen van zijn bovenbuurman met 3 uur begeleiding per week aan het bestemmingsplan voldoet (is volgens bezwaarmaker niet aangemerkt als "zelfstandig wonen"), maar motiveert dit verder niet, waardoor de gemeenteraad haar standpunt handhaaft.

Bij het opstellen van het bestemmingsplan zijn ruimtelijke afwegingen gemaakt, waarbij ook het woon – en leefklimaat is afgewogen. In ruimtelijke zin is daarom geen onaanvaardbare aantasting van het woon- of leefklimaat te verwachten. Dit sluit niet uit, en is met een bestemmingsplan ook niet uit te sluiten, dat er geen (geluids)overlast optreedt. Buren kunnen overlast ondervinden van elkaar, maar dat wil niet zeggen dat handhaving van het bestemmingsplan daarvoor de oplossing is. Nu er geen strijd met het bestemmingsplan is geconstateerd, is handhavend optreden op basis van het bestemmingsplan niet mogelijk. Voor zover bezwaarmaker het niet eens is met de inhoud van het bestemmingsplan, wordt opgemerkt dat het bestemmingsplan onherroepelijk is en er

geen rechtsmiddelen meer tegen kunnen worden aangewend. Ook de omgevingsvergunning voor de woontoren is al geruime tijd onherroepelijk.

Geconcludeerd wordt dat de overlast die bezwaarmaker van zijn bovenbuurman ondervindt, en daarmee de impact op zijn woon- en leefklimaat, niet via bestuursrechtelijke handhaving kan worden opgelost.

Bezwaarmaker zou het beste in gesprek kunnen gaan met zijn buurman (als huurder) of met Wonen Limburg/Aut-Hoes (verhuurder) om het probleem op te lossen. Eventueel kan een civielrechtelijke procedure worden opgestart.

Opvallend is dat bezwaarmaker veel betwist (zoals de zorgvuldigheid en evenredigheid) en melding maakt van het gebruik van drogredenen en het ontduiken van bewijslast, maar dat hij dit verder niet onderbouwt. Van de door bezwaarmaker genoemde misstanden is dan ook niet gebleken.

Voor wat betreft het overgangsrecht (paragrafen 104 t/m 110) wordt opgemerkt dat de woning van de bovenbuurman van bezwaarmaker wordt gebruikt als woning en in overeenstemming is met het bestemmingsplan (zie ook het bovenstaande). Hier is, anders dan bezwaarmaker stelt, geen verdere bewijslevering voor nodig. Er kan dus met succes een beroep op het overgangsrecht worden gedaan als de woonfunctie zou worden uitgesloten met een nieuw bestemmingsplan. Het overgangsrecht uitsluiten door wraking is in casu niet mogelijk: van wraking kan slechts sprake zijn indien het desbetreffende gebruik in strijd was met het tot de peildatum geldende planologische regime en het college/de gemeenteraad tijdig heeft aangegeven niet in dat strijdige gebruik te zullen berusten (ECLI:NL:RVS:2014:57). Of andersom geredeneerd: voor wraking is voldoende dat betrokkene namens het college op ondubbelzinnige wijze te kennen wordt gegeven dat sprake is van illegaal gebruik. Bovendien moet aan betrokkene duidelijk zijn gemaakt dat in voortzetting van dit illegale gebruik niet zal worden berust (ECLI:NL:RVS:2013:2506). Zoals opgemerkt is er geen sprake van illegaal gebruik, waardoor bij vaststelling van een nieuw bestemmingsplan, conform de wensen van bezwaarmaker, het overgangsrecht niet kan worden gewraakt.

De Etten-Leurclausule houdt in dat in een nieuw bestemmingsplan expliciet wordt bepaald dat het gebruik dat strijdig was met het voorgaande bestemmingsplan van het overgangsrecht wordt uitgesloten. Zoals opgemerkt is er geen sprake van illegaal gebruik, waardoor bij vaststelling van een nieuw bestemmingsplan, conform de wensen van bezwaarmaker, de Etten-Leurclausule geen werking heeft.

Op grond van het bovenstaande wordt het standpunt gehandhaafd dat het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor de bedoelde woontoren geen oplossing biedt voor de overlast die bezwaarmaker zegt te ondervinden, omdat de huidige situatie dan onder het overgangsrecht valt.

2. Artikel 1:3 lid 1 Awb definieert wat onder een besluit in de zin van de Awb wordt verstaan. In lid 2 van dit artikel worden besluiten onderscheiden in beschikkingen en besluiten van algemene strekking. Dit betekent dat een besluit of een beschikking is (bedoeld voor één persoon of een beperkte groep personen) of een besluit van algemene strekking (zoals een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel) is. Het verlenen van mandaat door de gemeenteraad aan het college om besluiten tot afwijzing van aanvragen tot vaststelling van een bestemmingsplan (artikel 3.9 Wro) te mogen nemen is een besluit van algemene strekking. Het heeft immers een algemeen

karakter, omdat het geldt voor alle besluiten tot afwijzing van aanvragen tot vaststelling van een bestemmingsplan en niet slechts om een individueel geval.

In artikel 8:3 lid 1 Awb is bepaald dat er geen beroep kan worden ingesteld tegen een algemeen verbindend voorschrift of een beleidsregel (kort gezegd tegen een besluit van algemene strekking). Dit betekent dat er tegen de genoemde mandaatverlening geen beroep kan worden ingesteld. Ingevolge artikel 8:3 lid 1 Awb gelezen in samenhang met artikel 7:1 Awb staat er geen bezwaar open tegen een besluit van algemene strekking. Dit betekent dat tegen de door bezwaarmaker bedoelde mandaatverlening geen bezwaar kan worden gemaakt, wat betekent dat deze bezwaargrond niet-ontvankelijk is.

3. Een concept-besluit is geen besluit in de zin van de Awb, omdat het geen schriftelijke beslissing inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling is als genoemd in artikel 1:3 lid 1 Awb. Een concept-besluit kan nog aan verandering onderhevig zijn en het betreffende bestuursorgaan heeft het besluit nog niet genomen. Met een concept-besluit is er dus nog geen sprake van een besluit in de zin van de Awb. Dit betekent dat er op grond van artikel 8:1 Awb gelezen in samenhang met artikel 7:1 Awb geen rechtsmiddelen tegen een concept-besluit kunnen worden aangewend. Het bezwaarschrift is op dit onderdeel niet-ontvankelijk.
4. Zie het verweer onder 3.
5. Een advies is niet gericht op een publiekrechtelijke rechtshandeling en de Commissie Ruimte is geen bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1:1 Awb. Om deze redenen is een advies van de Commissie Ruimte geen besluit in de zin van de Awb. Dit betekent dat er op grond van artikel 8:1 Awb gelezen in samenhang met artikel 7:1 Awb geen bezwaar en beroep openstaat tegen het advies van de Commissie Ruimte. Het bezwaarschrift is op dit onderdeel niet-ontvankelijk.

De mandaatverlening aan het college, het concept-raadsbesluit en het advies van de Commissie Ruimte zijn op verzoek van bezwaarmaker bij brief van 9 augustus 2021 aan hem toegestuurd.

6. De wens van bezwaarmaker om nadere regels voor de woontoren in het bestemmingsplan op te nemen is duidelijk, maar niet uitvoerbaar. Het is niet de bedoeling van bezwaarmaker om de bestemming van de woontoren te wijzigen, maar wel om nadere toelatingscriteria toe te voegen. Er mag dus nog wel in de woontoren worden gewoond, maar niet meer door bepaalde doelgroepen, zoals mensen die onvoldoende psychisch stabiel zijn, mensen die noodgedwongen thuiszitten en mensen die probleemgedrag vertonen. De Afdeling heeft echter overwogen (onder meer in haar uitspraken van 4 februari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:248, 15 maart 2017, ECLI:NL:RVS:2017:705 en 8 januari 2020 ECLI:NL:RVS:2020:18) dat een bestemmingsplan geen regels mag bevatten, inhoudende een verbod op het gebruik van de woningen door personen buiten een bepaalde doelgroep, omdat dit zou leiden tot een niet ruimtelijk relevant onderscheid (wat in strijd is met artikel 3.1 van de Wet op de ruimtelijke ordening). Het is juridisch gezien niet mogelijk om het verzoek in te willigen.
Voorts is met het vaststellen van het huidige bestemmingsplan al een afweging gemaakt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening en een goed woon- en leefklimaat ter plaatse van de woontoren aan de Schuitenberg. Bezwaarmaker heeft geen beroep ingesteld tegen de vaststelling en kon zich klaarblijkelijk vinden in de afwegingen van de gemeenteraad. Tenslotte biedt het herzien van het huidige bestemmingsplan c.q. het vaststellen van een nieuw bestemmingsplan voor de bedoelde woontoren geen oplossing voor de overlast die bezwaarmaker zegt te ondervinden. Als het verzoek wordt ingewilligd en een nieuw

bestemmingsplan conform de wensen van bezwaarmaker wordt vastgesteld, dan valt de huidige situatie onder het overgangsrecht. Dit betekent dat zijn bovenbuurman alsnog in zijn woning mag blijven wonen en dat handhavend optreden door het college nog steeds niet mogelijk is.

Bovenstaande onderbouwing is ook opgenomen in het bestreden raadsvoorstel/-besluit. Bezwaarmaker geeft aan het hier niet mee eens te zijn, maar gaat hier niet inhoudelijk op in en geeft niet aan wat er onjuist zou zijn aan deze motivatie. Het ingenomen standpunt met bijbehorende onderbouwing blijft daardoor gehandhaafd.

Ook is niet gebleken van de door bezwaarmaker aangegeven schending van de onderzoeksplicht, informatieplicht en zorgplicht.

7. De gemeente Roermond zou in deze partijdig zijn, omdat de gemeente een deel van de woonvoorzieningen van Aut-Hoes zou financieren. Van een dergelijke partijdigheid is echter geen sprake. Zoals onder punt 6 van dit verweer is aangegeven, is de motivering om het verzoek van bezwaarmaker af te wijzen gebaseerd op landelijke wetgeving en rechtspraak, waar de gemeente Roermond zich aan zal moeten houden. Er liggen geen financiële motieven aan het afwijzen van het verzoek van bezwaarmaker ten grondslag (zie ook onder "Financiële gevolgen" in het bestreden besluit).
8. Wat bezwaarmaker met expliciet en exceptief toetsen bedoeld is onduidelijk, maar een bezwaarprocedure is bedoeld om te komen tot een volledige heroverweging, waardoor er nogmaals aan alle relevante wet- en regelgeving zal worden getoetst.
9. Het verzoek van bezwaarmaker om de bezwaarprocedure schriftelijk af te handelen in plaats van een hoorzitting, laat de gemeenteraad ter beoordeling aan de Adviescommissie. Hierbij wordt opgemerkt dat de Awb niet voorziet in "heen-en-weer-schrijven". Uiteraard is bezwaarmaker niet verplicht om deel te nemen aan de hoorzitting en mag hij tot tien dagen voor de hoorzitting nog stukken indienen (artikel 7:4 Awb).

Voor de gronden in het aanvullend bezwaarschrift van 5 september 2021 wordt primair gesteld dat deze gronden buiten de bezwaartermijn zijn ingediend en niet gebleken is van een verschoonbare termijnoverschrijding, temeer het oorspronkelijke bezwaarschrift wel tijdig is ingediend. De gronden uit het aanvullende bezwaarschrift zijn derhalve niet-ontvankelijk. Volledigheidshalve zal er als subsidiair verweer kort op de bezwaargronden worden ingegaan.

10. In de uitspraak van de Afdeling van 28 april 2021 is onder andere het volgende bepaald:
"III. draagt de raad van de gemeente Roermond op om binnen 16 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen een besluit te nemen inhoudende de een ontwerp ter inzage wordt gelegd of de afwijzing van de aanvraag en dit vervolgens op de wettelijk voorgeschreven wijze en binnen de daarvoor geldende termijn bekend te maken;"
De uitspraak is van 28 april 2021 en dat betekent dat de gemeenteraad op uiterlijk 17 augustus 2021 op het verzoek van bezwaarmaker zou moeten beslissen. De gemeenteraad heeft op 8 juli 2021 de aanvraag afgewezen en deze op 9 juli 2021 door toezending aan bezwaarmaker bekend gemaakt. Dit betekent dat er binnen de door de Afdeling gestelde termijn een besluit is genomen. Voorts is het gezien het bepaalde in artikel 4:17 Awb niet mogelijk om een bestuursorgaan met

terugwerkende kracht in gebreke stellen. Bovendien is het in casu de gemeenteraad die het besluit heeft genomen en niet het college.

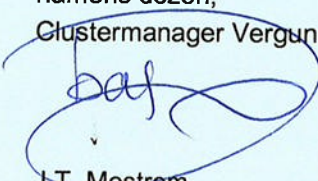
11. Zie verweer onder 8.
12. Zie verweer onder 2.
13. Anders dan bezwaarmaker stelt is het besluit op zijn verzoek genomen door de gemeenteraad en niet door het college. Van een onbevoegd genomen besluit is niet gebleken.

Conclusie

In het (aanvullend) bezwaarschrift zijn geen feiten en/of omstandigheden aangevoerd die zouden moeten leiden tot een herroeping van het bestreden besluit. Wij verzoeken u dan ook te adviseren het bezwaar niet-ontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren.

Hoogachtend,

Gemeenteraad van Roermond,
namens dezen,
Clustermanager Vergunning, Toezicht en Handhaving

J.T. Mestrom